

בעזהשׁי"ת

קונטרס

גברות קודש

דברי אלקים חיים ושיחות קודש
שזכינו לשמוע מפ"ק
כ"ק מרן אדמו"ר זצוקללה"ה

פרשת ויצא

גליון תע - תשע"ו

"...וכמו"כ חזקש מכל חלו
הלומדים דברי תורה שלי
שיזכרו אותי לטובה ויכוונו
בשעת הלימוד לעילוי
נשמתי בחסד ורחמים"
(מתוך הצוואה הקדושה)

התודה והברכה לירידנו הנכבדים התורמים בקביעות בעין יפה להוצאת הקונטרסים

<p>הנה"ח יצחק וויינר הי"ו בעל גמ"ח ומרפאת "שיבה טובה" ויזניץ</p>	<p>הרה"ג חיים בעק שליט"א לע"נ אמו מרת חנה לאה ע"ה בהרה"צ ר' ישראל אריה ז"ל אדמו"ר מפרעמישלאן לונדון נלב"ע כ"ב טבת תשע"ד</p>	<p>הנה"ח יחזקאל שדגא כהן הי"ו הנה"ח רפאל שטיין הי"ו בעלי מאפיית ויזניץ "היימישע חלות"</p>	<p>הנה"ח ישראל ד.ג. שטרן הי"ו הנה"ח זאב מנחם ברוס הי"ו בעלי "אולמי הכתר" ויזניץ</p>
<p>הרה"ח נח הייגר הי"ו לע"נ אביו הרה"ח אריה לייב ז"ל ב"ר שלום פרידל ז"ל נלב"ע כ"ד שבט תשס"ח</p>	<p>לע"נ הרה"ח לוי ב"ר משה ז"ל נלב"ע כ"א מנחם אב תשס"ה זוגתו מרת פערל ב"ר שלמה ע"ה נלב"ע ב' ניסן תשס"ז</p>	<p>לע"נ הרה"ח אברהם ב"ר ישראל שמעון ז"ל נלב"ע י"ג תמוז תש"מ זוגתו מרת גאלדא ב"ר מתתיהו ע"ה נלב"ע י"ט תשרי תשנ"ט</p>	

<p>הרה"ח ישראל משה פרומוביץ הי"ו לע"נ זקנתו מרת בראנא ב"ר דב ע"ה</p>	<p>התודה והברכה להנהלת 'איגוד מוסדות ויזניץ' בארה"ק על הסיוע לאיתור והקצאת משאבים</p>	<p>הרה"ח זאב צבי שטרן הי"ו לע"נ אביו הרה"ח שלמה ב"ר ברוך ז"ל</p>
<p>הרה"ח מנחם טננבוים הי"ו לרגל שמחת נישואי הבן הבה"ח החתן מרדכי זאב וואלף הי"ו למז"ט ובשעטזומ"צ</p>	<p>הרה"ח יצחק אייזיק ויזניצר הי"ו לע"נ אביו הרה"ח גבריאל יוסף ב"ר יצחק אייזיק ז"ל</p>	<p>הרה"ג שבח גרינפלד שליט"א לע"נ אמו מרת יהודית ב"ר שבח ע"ה</p>
<p>הרה"ח חיים יהושע זאב אורן הי"ו לרגל שמחת היכנס הבן הב' ברוך שמעון ני"ו לעול התורה והמצוות</p>	<p>הרה"ח יצחק רוזנפלד הי"ו לרגל שמחת נישואי הבן הבה"ח החתן שמחה אריה הי"ו למז"ט ובשעטזומ"צ</p>	<p>הרה"ח שמעון נטע כץ הי"ו לרגל שמחת נישואי הבן הבה"ח החתן חיים יהודה הי"ו למז"ט ובשעטזומ"צ</p>
<p>הרה"ח צבי פייביש מילר הי"ו הר"ר משה מנחם מענדיל מילר הי"ו לרגל שמחת הולדת הנכדה - הבת למז"ט ובשעטזומ"צ</p>		<p>הר"ר יחזקאל מילר הי"ו לרגל שמחת היכנס הבן הב' אברהם דוד ני"ו לעול התורה והמצוות</p>

קול רנה וישועה באהלי צדיקים
 בחרדת קודש וברגשי גיל וחדוה נעלה ונשגר בזה ברכותינו הנאמנות מעומקא דלבא
 קדם הוד כבוד, אבינו רועינו, אור חיינו ומורה דרכנו
מרן אדוננו מורנו ורבנו עט"ר שליט"א
 ולחדב"נ הרה"ג ר' מנחם מענדיל הגר שליט"א
 לרגל שמחת הכנס הנכד - הבן
 הב' כמר ישכר בער ני"ו - לעול התורה והמצוות
 יה"ר שיעלה ויגדל בתו"ש, בחסידות ובמידות טובות, ויזכה מרן רבינו שליט"א לרוות ממנו
 ומכל יוצ"ח רב תענוג ונחת דקדושה מתוך בריות גופא ונהורא מעליא ורוב סיעתא דשמיא
 לאורך ימים ושנות חיים עדי נזכה לקבל פני משיח צדקנו ומלכנו בראשינו בב"א, אכ"ר.
 כעתירת וברכת הנהלת הועד

י"ל ע"י

הועד להוצאת דברי אלקים חיים

מב"ק מרן אדמו"ר זצוקללה"ה

שיכון ויזניץ ת.ד. 4009 בני ברק טלפקס: 03-6749736

© כל הזכויות שמורות

לתרומות והנצחות ניתן לפנות

למשרדי הועד או לפל' 054-8425796 עד יום ד' בצהריים

נדפס באישור "ועדת הוצאה לאור" שע"י בד"ץ דקהלתנו הק'

דברי אלקים חיים

ס"ג ויצא תשל"ה

המתאספים חכמה צינה ודעת, שלא להגרר אחר ההבל מסטרא דינר הרע המבלבל ומטריד את האדם מהשי"ת, כי באמת רצוננו לעשות רצונו יתברך, ומי מעכז שאור שצעיסה (צרכות יו.), ויחד עם דיצוק חזרים מסירים את השאור שצעיסה, ומתחילים לחשוב עם נפשם איך לתקנה, צמה עצרו ימיהם ושנותיהם, האם ילאו ידי חובתם בתורתם תפלתם ומלותיהם, וכן נהגו חסידי קמאי צדורות עצרו התאספו בחצרות להשיג שלימות, ואסיפתן זו טהרתן, באו להשגות נעלות, לענוה ושפלות הרוח, וזכו לתיקון הנפש, וכן פירשו צספה"ק הפסוק (דברים יו, טו) מקרב אחיך - צישיצה אתם - תשים עליך - עול - מלך - מלכי המלכים הקצ"ה, ופרעה - הינר הרע - כאשר חשש לתולאות הנשגבות מאסיפה קדושה, לוא לא תאספון לתת תבן לעם (שמות ה, ז), דרשינן לא תאספון, מנע צעדס ההתאספות כי זאת תתן להם תבונה להשיג תיקון הנפש, ר"ת ל'א' ת'אספון' גימ' נפ"ש, וס"ת מכוון למספר הר"ת ה'צינני ו'אלמדה מ'לותיך, האסיפה תועלת גדולה

ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האצן מעל פי הצאר והסקינו האצן (כט, ח). ימי החנוכה ממשמשין וצאין, וצריכים להדליק הנרות צחכמה צינה דעת, צחיות והתלהבות צרגש קודש של יראה ואהבה עד כלות הנפש לעשות נחת רוח להצורא יתברך שמו, כראוי וכראוי צכל מנוה, כמ"ש צספה"ק אשר מנוה מלשון צוותא, ע"י המלות מתחצרים ומתקשרים להשי"ת, לא לקיים מנוה כמלות אנשים מלומדה, ולא ידובר צפניות ומחשבות זרות, שאז אינם עולים לרצון לפני המקום, דוד המלך ע"ה אמר (תהלים לד, טו) סור מרע ועשה טוב, לא די להשלים עצמו צזה סקר מרע, אינו חוטא, אלא ועשה טוב, עשה לשון תיקון (רש"י ורמב"ן צראשית א, ז), גם על הטוב מלות ומעשים טובים יש לשוב, לתקן שיהא צשלימות הרצויה (ע' אהצ"ש אחרי ד"ה כי ציום).

ולשם זה נחוצ מאד אסיפת חצרים וידידים יראי ה', לדבר דברי תורה ולספר סיפורי צדיקים איך עצדו את השי"ת צימי חלדס עלי אדמות, הדיצורים האלה משפיעים על

לעשה טוב, להצין איך לקיים מצוות
 בשלימות בדציקות יראה ואהבה, וזהו
 לקוץ מכאיב צעיני היצר, ולכן
 מתאמץ להפריע ולצטל האסיפה, כי
 אז לא יעלה על דעת איש אשר
 מעשיו צריכים תיקון, כי לדיק וישר
 יחשב צעיניו, וזוה פירשתי (במדבר לג,
 כג) ויסעו מקהלתה אם נוסעים
 ומרחיקים עצמם מענין הקהל ואסיפה,
 אז ויחנו זהר שפר, הר רומז
 לגאות וגבוהות כהר, גבה לצם
 לחשוב כי שפרו מעשיהם, כל המצוות
 נאים ומשובחים, ומה להם לתקן,
 וממילא נמשכין דינים רח"ל, אזל
 יעקב אבינו ע"ה אמר (פסוק ז) השקו
 הלאן - קדשים מצאח מים חיים,
 אזל לשם זה ולכו רעו הס"ת
 עה"כ גימ' אהצ"ה, להתחצר באהבה
 אחוה ורעות, וזו גם סגולה נפלאה
 לצטל הגזרות, ה'שקו ה'לאן ו'לכו
 ר'עו ר"ת גימ' גבור"ה, כי צתיקון
 המעשים גם הגזרות והדינים יהיו
 מתוקנים.

וזהו ו'יאמרו ל'א' נ'וכל' ר"ת
 גימ' חלקי"ם - מדת הדין, וס"ת גימ'
 הצ"ל, הקליפה נקראת לא (ע' צספה"ק
 אור פני משה תשא ד"ה לא תשחט), ר"ל
 לא נוכל לה להקליפה המטרידה את
 האדם לילך אחר ההבל ויהבל,
 להכניעה ולהתגבר עליה ולצטל הדינין
 תקיפין, עד אשר יאספו כל העדרים,

עדר מלשון העדר (ע' נמח לדיק וישלח
 עה"פ ורוח תשימו צין עדר), כל אלה
 המוכנים למסור עצמם למען השי"ת
 ולמען השכינה הקדושה הנקראת כה
 (וח"ג רי:), כ'ל ה'עדרים ר"ת כ"ה, כי
 רק כינוס עם יראים וחרדים כאלה
 נאה ומשובח, וזהם מתקיים מקרב
 אחיך תשים עליך מלך, עול מלכותו
 יתצרך שמו וכאמור, יען עד אשר
 יאספו כל העדרים, ע"ד רומז
 לק"ש, אתוון רצוצין צפסוק שמע
 ישראל ע' דשמע וד' דאחד, ע'ד'
 א'שר' י'אספו' ר"ת עהאוה"כ גימ'
 פ"ה, וס"ת עה"כ גימ' יר"א, שמה
 צישיצתם מדצרים מקבלת עול מלכות
 שמים, מיראת ה', לא דצרים צטלים
 ח"ו, וזוה איש את רעהו יעזרו
 להתרומם ולהתקרב להשי"ת, וגללו'
 גימ' חס"ד עה"א, הנאספים עושים
 באסיפה חסד זה עם זה, לסייע להסיר
 ולגרש את היצר המפריע לתורה
 ולתפלה, וגללו - יחד - את האצן
 הוא היצר הרע (סוכה נג.), מעל פי
 הצאר רומז לתורה, צאר מים חיים, פי
 הצאר היינו הקלוות מתיצת ה'צאר'
 עה"א גימ' או"ר, שמה מונח האצן -
 היצר להסתיר אור התורה וטובה
 מצני אדם, למען לא יתלהטו אחריה,
 כי יודע הוא שצכחה הוא נימות (ע'
 סוכה שס:), אזל יחד עם חצרים
 המצקשים עצודת ה' מסירים את האצן

מעל פי ה'צאר ר"ת פ"ה, ויפתחו פיהם להגות בכל עת בתורה הקדושה, את האצן ס"ת עה"א גימ' תצ"ן, וגללו את ה'אצן ר"ת או"ה האותיות שנפרדו מהשם ומהכסא ע"י עמל"ק שמספרו ר"ס, אצל המתאספים יחד יגלו ויוסיפו לתת תבן איש לרעהו איך לעבוד את ה', וגללו את האצן מעל פי הצאר, הס"ת מעל' פי הצאר גימ' עמל"ק, ה'אצן מ'על ר"ת מ"ה רומז לענוה, ע"ד (שמות טו, ז) ונחנו מה, יצטלו קליפת עמלק טומאת הגאות והרוממות, לא יחנו צהר שפר, רק יתנהגו בהכנעה וצנוה, למען השלם השם והכסא, וכידוע מאמר חסידי אז מ'ואלגערט זיך צווישן חסידים בלאזט מען זיך נישט אהן, כדוגמת המנה שמגלגלין אותה ואז אינה תופחת ומחמלת, המתכנסים ומתוועדים יחד יכירו את מצבם ויחישו לתקן מעשיהם בתשובה תפלה ונדקה, וגללו את ה'אצן מ'על פי ה'צאר ר"ת גימ' צו"ס עה"כ המכוון למספר קו"ל ולמספר ממו"ן, והם מכוונים לתשובה תפלה ונדקה המעצירים ומסירים כל רע ופגם, והשקינו הנאן, הנא"ן עהאוה"כ גימ' מקו"ה, יתמידו בטבילת מקוה המטהרת המח והמחשבה, וזוה יצואו לקיים מצות השי"ת דציקות ויומתקו הדינים.

וזוה ויאמר"ו גימ' נ"ר אח"ד, להדליק הנר חנוכה דציקות אחד יחיד ומיוחד, וכן בכל המצות כולן, נר רומז למצות, כי נר מצוה (משלי ו, כג), נוכל עד אשר יאספו, נוכ"ל גימ' הר"ת ו'אהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ו'צכל נ'פשך, זכח האסיפה המציא להתצוננות וחשבון הנפש וצאים לשפלות הרוח, דוחין כל הצלי עוה"ז, ונעשים מוכשרים לקיים מצותיו יתברך מתוך אהבה להשי"ת בכל לבם ונפשם, לעשות את השבת צאהבת השי"ת ודציקות, ו'השקינו ה'נאן ס"ת עה"א גימ' נ"ח דא שבת (ת"ז תכ"א, נד:), ור"ת עה"א גימ' אח"ד, ירגישו טעם נפלא בקדושת שבת דציקות לה' אחד, כי השי"ת שוכן אלל שפלי רוח וצרי לב, וזכח זה ישיצו אתוון או"ה למושצם יחוד י"ה צו"ה ציחודא שלים, ויאמר"ו אתוון ו"י אמר"ו, אמירה רכה, עד' אשר' יאספו כל' העדרים ס"ת מס' פ"ה, יתרככו הפ"ר דינים הסוצצים יסורים ועגמת נפש צחי' ו"י, ואך טוב לישראל, כי זכח האהבה בלב ונפש להפוך הכל לטוב, מזדונות לזכיות (יומא פו:), ומדינים לחסדים ורחמים. בן יעזרנו השי"ת להמתיק הדינים בחסדים ורחמים, ויתעוררו עלינו הנסים והנפלאות שנעשו לאצותינו צימים ההם בזמן הזה, צישועת כלל ישראל צמהרה צימינו אמן.

שיחת קודש בקידושא רבא

שב"ק ויצא תשמ"ז

מדת העצבות גרועה היא עד למאד, כי ליצר הרע יש שליטה על מי ששרוי בעצבות ומר"ש, ולכן מנסה הוא להביא מורך בלב איש הישראלי בהזכירו לו את חטאיו אשר עיוה וחטא נגד השי"ת, בפרט כאשר חפץ לשוב בתשובה, באמרו אליו: הלא כה רבו עונותיך וגדלו מנשוא, הנך חוטא ורב מרי שאין לך תקנה עוד. ובזה מנסה לייאשו לגמרי, וע"י כך לוכדו ברשתו. לכן גם כאשר האדם חפץ לשוב בתשובה שלימה להשי"ת, ועורך את חשבון נפשו, אל יתבונן הרבה בחטאיו ועונותיו, כי שם אורב לו היצר, אלא יאחז דרכו בעניני גדלות הבורא ב"ה, אשר 'עוז וחדוה במקומו' (דה"א טז, כז), ויתחזק במדת השמחה, ידע אשר אף אם הרבה לפשוע, שערי תשובה לא ננעלו בפניו, וישוב אל ה' וירחמהו כי ירבה לסלוח.

אאמו"ר הק' זי"ע מפרש הכ' (כח, י-יא) ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה ויפגע במקום וילן שם, כי ידוע מרבוה"ק תלמידי הבעשטה"ק זי"ע, שכאשר חפץ אדם לשוב בתשובה, לא יאריך בוידויים על החטאים שחטא ולא יחשוב הרבה משפלות עצמו, כי מזה יכול להגיע לעצבות ומרה שחורה ח"ו, שזו היא המדה הגרועה מכל, אלא יתבונן ויעמיק בגדלות הבורא יתב"ש, ומזה יתעורר לעבודת ה' בשמחה. וזהו, 'ויצא יעקב מבאר שבע', בא"ר שב"ע גימ' יצ"ר הר"ע, כאשר יעקב שב מעוונותיו, 'וילך חרנה', לא התעכב בוידויים ארוכים על החטאים המביאים חרון-אף לעולם חלילה, אלא החרון-אף הלך מעמו, אמנם 'ויפגע במקום', כשהתפלל להשי"ת, מקומו של עולם, 'וילן שם', שם התעכב הרבה בהתבוננות בגדלות הבורא, ע"כ.

וקדושת שב"ק גם היא מביאה שמחה בלבב בר ישראל, ישמחו במלכותך שומרי שבת, הדבוק בקדושת שב"ק חי בעולם נעלה, עולם מלא שמחה, אשר על כן יעקב אבינו שם את השב"ק בראש מעייניו, כמו שמבאר **אאמו"ר הק'** זי"ע הפ' בפרשתנו (כח, יא) 'ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו', מאבנ"י נוט' ב'רוך י' אשר נ'תן מ'נוחה (מלכים א' ה, נו), רומז לשבת קודש, יעקב אבינו ע"ה לקח לו את השב"ק, 'וישם מראשתיו', שם אותו ראש וראשון בעבודת הבורא ית"ש, שעל ידו יבא להתקרב להשי"ת, ע"כ. האיש אשר חיכו יטעם עריבות נעימות ידידות השב"ק, לא יתאוה שוב למנעמי העולם הזה, דחה ידחה את שידולי היצר בהציעו לו תאוות הגשמיים, יען נועם השבת יערב לחיכו עשרת מונים מתענוגי העוה"ז. אכן לזה נדרש שהשבת יהא 'שבת לה', דו ווייסט וואס הייסט שבת קודש? שבת איז שמא דקודשא בריך הוא (זח"ב פח:). כאשר

עורכים את השב"ק בדביקות השי"ת אזי יכולים להתקרב אל השי"ת, להיות אדוק ומקושר בהבורא ב"ה, כמו שמפ' **אאמו"ר הק'** זי"ע הפ' (כח, יא) 'וישכב במקום ההוא', 'מקום' רומז להשי"ת, מקומו של עולם, יעקב איז געלעהגען ביים באשעפער, שם היה האכסניא שלו, ע"כ. בהשפעת קדושת שבת קודש יכולים להיטהר ולהתקדש בקדושה של מעלה, ועי"ז להיות באכסניא אצל השי"ת, בגדלות הבורא ב"ה, ובהכרת שפלות עצמו, ודא ודא אחת היא, כי בהתברר אצל האדם פחיתות ערכו, יבין ויכיר לעומת זה גדלות הבורא ב"ה, רם על כל רמים ושליט על כל עלמין, שבת קודש הוא מקור הענוה, שבת לית לה מגרמה כלום, האדוק ומקושר בשבת קודש יוכל להשיג, באפס-מה, גדלותו ורוממותו ית"ש, להללו ולשבחו, לפארו ולרוממו, על כל שבח ושירה. ובזה מבאר **אאמו"ר הק'** זי"ע הפ' (כח, י) 'ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה', 'יעקב' רומז

לענוה, מלשון עקב, בא"ר נוט' ר'וממות אל ב'גרונם, 'שבע' רומז לשב"ק יום השביעי, הרומז ג"כ לענוה, שהיא בחינת מלכות דלית לה מגרמה כלום כאמור, אם הענוה נובעת מכח קדושת שב"ק וזמירותיה, אזי 'וילך חרנה', הולך ומסתלק החרון אף, ומתוך כך, 'ויפגע במקום', באים לידי הכרת גדלות הבורא, כי ככל שגוברת אצל האדם הכרת שפלות עצמו, כן משיג הוא יותר גדלות הבורא ית', ע"כ.

שב"ק הוא זמן אסיפה לכל, להתאסף בצוותא חדא יהודים חרדים ושלמים, דורשי ומבקשי ה', אשר חפצם ומגמתם להתקרב להשי"ת, בלילי השבתות יתוועדו יחד לשיר ולזמר שירות ותשבחות לקל חי כדי להתרומם קימעא ולהתקרב אל השי"ת, יהודים בדורות הקודמים ישבו בליל שב"ק עד שהתאחרה השעה ושוחחו בדברי תורה, בעובדין טבין מהבעש"ט הק' ומתלמידיו זי"ע, שרו וזימרו לכבוד השבת, ולא שתו

לבם כלל אל השעה המאוחרת, והמחובר לטהור טהור, המתרועעים ומתוועדים עם דורשי ה' נהפך לבבם לטובה, לחפוץ לזנוח את הבלי העולם הזה, ולהתקרב אל ה', בבחינת ואני קרבת אלקים לי טוב.

אחד מיסודות החיים הוא, להתחבר עם חברותא טובה, יראי ה' ומבקשי ה', כדי ללמוד מהם ולהתאוות לילך בדרכיהם, לעומת זאת המתרועע עם אנשי ההבל יושפע מהם ומהליכותיהם הנלוזות, כמובא במסילת ישרים (פט"ו) בחובת ההרחקה מאנשי ההבל, 'למען אשר לא יביאום הבלי חבריהם לההביל גם הם כמותם', כי עצם ההתחברות עמם תביא בלבן קרירות לכל דבר ה', ותשפיע עליו להיות שקוע בהבלי העולם הזה כמותם, ולכן אמר יעקב אבינו לרחל וללאה (לא, ז) 'ולא נתנו אלקים להרע עמדי', השי"ת עזר לי שלבן לא התרועע [להרע מלשון רעות] ולא התחבר אתי (אמ"ח), ואפ"ל, ול"א עה"כ גימ' הב"ל, הר"ת נ'תנו א'לקים

ל'הרע ע'מדי גימ' מקו"ה, רומז לטהרה, מקוה טהרה לישראל (תדא"ר פי"ח), האיש בר הלבב אשר נפשו מטוהרה, אינו חפץ להתרועע ולהתחבר עם אנשי ההבל, מתרחק הוא מהם ומכמותם כמטחוי קשת, למען לא ידבק בנפשו מאומה מהבליהם ומקרירותם.

המתחבר ומתרועע עם אנשי ההבל נהיה משועבד להם, מגמתו למצוא חן בעיניהם, עד שיעשה כמעשיהם, כל בגד או חפץ מהמאדע החדשה ייחפז לרוכשו אף אם יעלה לו הדבר בדמים מרובים, שהרי איככה יוכל להיות שלחבירו יהא חפץ הלזה ולו יחסר זאת, גם את מלבושיו ישוה אל מלבושיהם יען חפץ הוא למצוא חן בעיניהם, ובהתחלף המאדע ירכוש לעצמו בגדים חדשים על אף שהבגדים שברשותו ראויים הם ללובשם ואינם קרועים ובלויים, הוא מתאמץ למעלה מכוחותיו, ישעבד עצמו בהלוואות וחובות, והכל לתכלית אחת, למצוא חן בעיני רעיו אנשי ההבל, ולסיבה זאת יחפוץ גם לידע

את כל ה'נייעס', יקרא הרבה עיתונים וכתבי עיתים, לידע החדשות מכל קצוי תבל, כדי שיהא לו במה לשוחח עם רעיו שקוראים גם הם את כל העיתונים. אולם האיש המשכיל מתרחק מכל ההבלים הללו. פעם התפלא מאן-דהו בשיחתו עמי ושאלני: דער רבי וויסט נישט פון די נייעס? נומיתי לו: וכי מאין לי לידע כל ה'נייעס' הללו, הלא איני קורא עיתונים. ולשיטתך, הרי גם אתה אינך יודע את כל הנייעס, ישנם 'נייעס', חידושי תורה מתוקים מדבש ונופת צופים, שאינך בקי בהם מאומה, כלל וכלל אינך יודע מהם. האם משום שהלה קורא עיתונים הנני גם כן מוכרח לעשות כן, וכי הנני משועבד אליו ולהנהגותיו? דא עקא שהשנים חולפות ועוברות והלה מוצא עצמו מיט א גרויע בארד, שיבה נזרקה בו, והוא ריקן מכל, רק הבליים יש בו, לעומתו, האדוק בקדושת השבת ובעבודת השי"ת מהבל את ההבלים הללו, אחת היא חפצו מגמתו, להיות אדוק ומקושר בהבורא ב"ה.

משולחן גבוה

פנינים יקרים בחובת ההתרחקות מצבירת חובות וממותרות

-א-

פ.ו.) כמו שכתב בתשובת הרא"ש (עי' גליוני הש"ס למהר"י ענגיל, שבת יב.) דקאי על פריעת בע"ח **בזמנו**, דאל"כ הרי גזלן הוא.

איפכא מסתברא

הערתי פעם לאברך: ברצונך לקנות כלים נאים לביתך, שירחיבו את דעתך, מהיכי תיתי. במה דברים אמורים, כאשר הכסף נתון לך ויש לאל ידך, אבל כשאתה צריך ללוות כספים לשם כך, מה יתרון לך בכל עמלך, **אתה קונה כלים נאים שירחיבו את דעתך, וממיט עליך חובות שיטלו את דעתך ויבלבלוה!?**

אין כוונתי בדברי לאלו הנוטלים חובות להשאת בניהם, שאין להם ברירה אלא ללוות, והמלווה עומד להם בעת דחקם ומקיים מצוה רבה, אבל **המלווה לחבירו לרכוש מוצרי מותרות וכסבור שמצוה היא בידו, אך למעשה הוא מרע לו ודוחהו לפי שעה משני עולמות,**

טורף נפשו

הריני לעורר על הפירצה המתרחבת לאחרונה, בהיות שהבעל דבר התיישב בדעתו שלא יצליח לתפוס את בית ישראל ולהכשיל את החרדים לדבר ה' בדברים הפחותים, באשר המה יותר מעודנים, נטל עצה לעצמו **להביא את צוארם בעול החובות**, ועל ידי כך להטריד את מוחם ולבלבל את דעתם, וכבר אין ראשם ולבם פנוי לא לתורה ולא לתפלה, לא לעבודת ה' ולא לחשבון הנפש.

גלגל החוזר

כאשר היצה"ר רואה שאין הוא יכול למנוע יהודי ירא שמים מלהיות מבאי בית המדרש, הריהו מסבכו בחובות, ואז מסתובב הוא בבית המדרש ועיניו תרות לראות ממי יוכל ללוות ולמי עליו להחזיר, נוטל מזה ונותן לזה, שהרי עליו להיות איש נאמן, שעל זה נאמר **'פריעת בעל חוב מצוה'** (כתובות

חיינו אינם חיים

ואיני מדבר מאלו הנוטלים מלכתחילה מעבר ליכולתם לשלם ומפסידים ממון זולתם בחוסר אחריות - שמלבד עצם העוולה, הרי זו **כפיות טובה נוראה** להפסיד ממון למי שגמל עמו חסד והלווהו, והוא מחשיך את עיניו ונוטל את חיותו, ומפסידו דמים, תרתי משמע. אבל גם מי שלווה וחש אחריות, ונוטל מזה להחזיר לזה, ואינו בכלל 'לוה רשע ולא ישלם' (תהלים לז, כא), הרי עכ"פ **חיינו שלו אינם חיים** ועליו נאמר (ברכות ו:): 'כיון שנצטרך אדם לבריות פניו משתנות ככרום', והוא בכלל השלשה שחייהם אינם חיים (ביצה לב:), לא בענייני עוה"ז ולא בענייני עוה"ב כנ"ל, שכן אינו יכול ללמוד ולהתפלל כראוי, והריהו בעל חוב לאדם ובעל חוב לשמים. אשר על כן **הרוצה שיחיה ימית את עצמו ויצמצם רצונותיו**, ויהיה לעשיר השמח בחלקו, לטוב לו בזה ובבא.

(ס"ג תולדות תשנ"ג)

עולם הזה אין לו בגלל חובותיו, ואין דעתו פנויה לעסקי עוה"ב, שהרי ריחיים בצוארו, ואין יעסוק בתורה. וכבר אמרתי לרמז בדברי הזוה"ק (זוה"ק ויקרא כג:): **'אורייתא קא מודעא ליה חוביה'**, כי כל היום טרוד הוא בעסקיו, וכשמתיישב ללמוד ומפנה לבו משאר הענינים, מיד צצים ועולים חובותיו הרבים וזמני פרעונם.

חושן ולא אור

ואמרתי לרמז זאת בפסוק בפרשת השבוע (בראשית כה, כג): **'ממעין יפרדו ולאם מלאם יאמץ, ורב יעבד צעיר'**, במס"ק עה"כ גימ' **חוב** עה"א, **יפרדו** גימ' **יצר**, עצת היצר היא לתפוס את האדם וללכדו ברשתו על ידי סיבוכו בחובות. **'ולאם מלאום יאמץ'**, הס"ת במס"ק גימ' **חוב** עה"כ, יש **להתאמץ** ולהתגבר על היצה"ר המכשילו בחובות. **'ורב יעבד צעיר'** **ורב** גימ' **אור** עה"כ, **צעיר** במס"ק גימ' **חוב** עה"א, הרוצה שיהיה לו אור, יעבוד להקטין ולהפוך את חובותיו למצער, שאלמלי כן יחשכו עיניו חלילה, באין מנוחה ושלוה.

ובכתבי הקודש נאמר

מכתבי קודש

ובהם הדרכות ישרות ולקה טוב

ברכת מז"ט לקראת נישואי המחותן מוהרא"ז האגער שליט"א
מוגש לכבוד השמחה בנישואי נכדו עב"ג נכדת מרן אדמו"ר שליט"א

ב"ה

ג' תרומה תשל"ה

שלומים מרובים לך אהובי

אחי יקירי מחמד לבבי ונפשי

הרה"צ מוהר"ם שליט"א

אחדשה"ט באה"ר ועזה

את מכתב ההזמנה לנישואי בנך היקר שליט"א קבלתי, והנני בזה לברכך מעומק לבבי
בברכת מזלא טבא וגדא יאה, שהזוג יעלה יפה לבנין עדי עד, ותזכה לשאוף ממנו ומכל יו"ח
רב נחת ותענוג דקדושה מתוך שמחת הלב ולראות ממנו דור ישרים יבורך מתוך הרחבת
הדעת, ביחד עם אמינו הרבנית הצ' תליט"א עד ביאת גו"צ, והחתונה תהא בשטומ"צ לחיי
נחת כל הימים ונזכה לשמוע ולהשמיע תמיד בשורות טובות המשמחות את הלב אכי"ר.
יעזור השי"ת אשר משמחה זו יושפע שמחה על כלל ישראל ונוושע במהרה בישועה
ורחמים אכי"ר.

כ"ד אחיך אוהבך מאד ושמח אתך בשמחתך

המחכה בכליון עינים לרחמי שמים ולביאת גו"צ בב"א

הק' משה יהושע

תשוח"ח להרב ישראל (ברי"י) הגר שליט"א
שהמציא לנו את המכתב לפרסום לזיכוי הרבים